

بررسی اپیدمیولوژی لشمائیوز پوستی شهرستان سبزوار در طی سالهای ۹۲-۱۳۸۸

الهه مسعودیار (ارائه دهنده ی مقاله) ۱، سحر سالوری ۱، حسین الیاسی ۲، علی حسین زاده ۳، محمد شفیق

مجددی ۴

۱. دانشجوی کارشناسی بهداشت عمومی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران
۲. استادیار میکرو بیولوژی، دانشکده پزشکی، گروه میکروبیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران
۳. کارشناس ارشد اپیدمیولوژی، دانشکده پزشکی، گروه پزشکی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران
۴. دکتری تخصصی ایمونولوژی پزشکی، دانشکده پزشکی، گروه میکروبیولوژی و ایمونولوژی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران

زمینه و هدف:

لشمائیوز پوستی (سالک) هنوز یکی از مسائل مهم بهداشتی در بسیاری از نواحی ایران بشمار می رود. این مطالعه به منظور بررسی ویژگیهای اپیدمیولوژیک سالک پنج سال اخیر در شهرستان سبزوار انجام شد.

مواد و روش ها:

در این تحقیق کلیه موارد ثبت شده بیماری سالک در طی سالهای ۹۲-۱۳۸۸ مورد بررسی و اطلاعات بیماران همچون سن، جنس، تعداد و محل ضایعات که در پرونده های آنها ثبت شده بود استخراج و مورد ملاحظه قرار گرفت. اطلاعات به دست آمده وارد نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ شد و توسط روش های آمار توصیفی، کای سکوئر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها:

از تعداد ۲۱۵۸ بیمار ثبت شده، ۱۲۲۷ مورد (۵۶/۹٪) مرد و ۹۳۱ مورد (۴۳/۱٪) زن بودند. ۳۴۶ نفر (۱۶٪) ساکن شهر و ۱۸۱۲ نفر (۸۴٪) ساکن روستا بودند. فراوانترین گروه سنی مبتلا به بیماری گروه ۲۰-۴۰ سال بودند (۳۳/۴٪). فراوانی تعداد زخم در سطح بدن به قرار زیر بود: یک زخم ۳۸/۴٪، دو زخم ۲۲/۹٪، سه و بیشتر از سه زخم ۳۵/۳٪. درصد شیوع بیماری از نظر عضو مبتلا: ۱۱/۳٪ در صورت، ۳۵/۸٪ در دست ها، ۲۲/۲٪ در پاها و ۳۰/۷٪ در اعضای دیگر. توزیع شیوع بیماری در سالهای مورد بررسی: سال ۸۸، ۲۲۰ مورد (۱۰/۲٪)، سال ۸۹، ۳۱۸ مورد (۱۴/۷٪)، سال ۹۰، ۶۳۱ مورد (۲۹/۲٪)، سال ۹۱، ۵۰۷ مورد (۲۳/۵٪) و سال ۹۲، ۴۸۲ مورد (۲۲/۳٪).

نتیجه گیری:

با توجه به نتایج بدست آمده، مشخص می شود که منطقه سبزوار یکی از مناطق با اهمیت آندمیک سالک می باشد و مراقبت مداوم بیماری برای کنترل آن ضرورت دارد.

واژه های کلیدی:

اپیدمیولوژی، لشمائیوز پوستی، سبزوار